

15 JANUARI 1924

No. 2

29e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

En ik zag eenen anderen Engel, vliegende in het midden des hemels,
en hij had het eeuwig Evangelie, om te verkondigen aan degenen
die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal en volk.
Openbaring 14 : 6.

Openingsrede van President Heber J. Grant

in de Half-Jaarijksche Conferentie
te Salt Lake City, op 5 October 1923.

(Slot.)

Gegeven onder belofte.

„Gezonden te worden als een groetenis ; niet als gebod of dwang, doch door openbaring en het Woord van Wijsheid, toonende de orde en den wil van God ten opzichte van de tijdelijke zaligheid van al de Heiligen in de laatste dagen.

„Gegeven als een beginsel met een belofte”, vergeet die belofte niet, „geschikt voor de gesteldheid der zwakke en de zwakste van alle heiligen, die heiligen zijn of genoemd kunnen worden.

„Ziet, voorwaar, aldus zegt de Heere tot u, tengevolge der boosheden en bedoelingen, welke zijn en zullen bestaan in de harten van samenspannende menschen in de laatste dagen ; Ik heb u gewaarschuwd, en waarschuw u tevoren, door u dit Woord van Wijsheid door openbaring te geven.

„Dat in zooverre iemand onder u wijn of sterken drank drinkt, ziet, het is niet goed, noch aangenaam in de oogen uws Vaders, dan alleenlijk wanneer gij tezamen vergaderd zijt om Hem uwe sacramenten op te dragen.

„En ziet, dit zou wijn wezen, ja, reine wijn van de druif des wijnstoks, door uzelfen bereid.

„En wederom, sterke dranken zijn niet voor den buik, maar voor het wasschen uwer lichamen.”

Ik herinner mij de meest welsprekende rede gehoord te hebben, tijdens een campagne ten bate der geheelonthouding, van dr. Geisel, een dame die verbonden was aan het Battle Creek Sanatorium, te Michigan, waarin zij verklaarde, dat er vele honderden doctoren absoluut overtuigd waren, uit hun wetenschappelijke onderzoekingen, en bij eigen ondervindingen, dat alcohol of sterke drank als medicijn voor inwendig gebruik algeheel waardeloos was, doch probaat voor het wasschen van het lichaam, waardoor den zieken een aangenaam en opwekkend gevoel bezorgd werd.

Gunstige indruk.

Na haar opmerkingen dien morgen in de 21ste Ward Zondagschool gehoord te hebben, vroeg ik haar of zij mij toestond om haar in de automobiel naar het station te vergezellen. Zij had een horloge voor haar liggen en stond toe om tot tien minuten vóór spoortijd te spreken. Terwijl wij naar den trein gingen, zeide ik: „Dr. Geisel, ik ben ten zeerste verheugd dat uw onderzoekingen in Amerika, Frankrijk en Rusland, betreffenden alcohol, bevestigen wat wij reeds 75 jaar geleden wisten, door een openbaring van den Heere aan den profeet Joseph Smith.” En ik vertelde haar aangaande Het Woord van Wijsheid, en zij zeide, dat zij terug zoude komen om hier een geheele zomervacantie door te brengen, dat zij zoovele merkwaardige dingen in ons geloof en onze leerstellingen gevonden had, die zij wenschte te onderzoeken.

„En wederom heete dranken zijn niet voor het lichaam, noch voor den buik.

„En wederom, voorwaar zeg Ik u, alle heilzame kruiden heeft God verordend voor het gestel, natuur, en het gebruik der menschen.

„Elk kruid in het jaargetijde daarvan, en elke vrucht in het jaargetijde daarvan; alle deze om met dankzegging en voorzichtigheid gebruikt te worden.

„Ja, het vleesch der beesten en van de vogelen der lucht, heb Ik, de Heere, eveneens verordend tot het gebruik voor den mensch met dankzegging, niettemin zoude het met spaarzaamheid gebruikt worden;

„En het is Mij aangenaam dat het niet gebruikt zou worden dan alleen in den winter, in koude, of ten tijde van hongersnood.”

Leeringen bevestigd.

Kort geleden las ik dat vele doctoren tot een conclusie waren gekomen, dat het overmatig gebruik van vleesch een der groote oorzaken van kanker was, en van vele andere ziekten, die het men-

schelijke ras verwoesten. Jaar na jaar krijgen menschen nieuw licht door studie en onderzoek, ter bevestiging der leeringen, die door de inspiratie des levenden Gods aan Joseph Smith, den Profeet der laatste tijdsbedeeling werden gegeven.

„Al het graan is verordend voor het gebruik van menschen en beesten, als hoofdvoedsel te zijn, niet alleen voor den mensch, maar ook voor de beesten des velds, en de vogelen des hemels, en al het loopend en kruipend wild gedierte op de aarde;

„En deze heeft God gemaakt voor het gebruik des menschen alleen in tijden van gebrek of hongersnood.

„Alle graan is goed tot voedsel voor den mensch, eveneens de vrucht des wijnstoks, en al wat vruchten voortbrengt, hetzij in of boven den grond.

„Niettemin de tarwe voor den mensch, het koren voor den os, de haver voor het paard, de rogge voor de vogelen en de varkens en voor alle beesten des velds, en de gerst voor alle nuttige dieren en voor zachte dranken, evenals andere granen.”

Nu, o, gij heiligen, luistert naar de belofte van den Heere, den Almachtigen God, in dezen aan u gerichtten brief, wat u zal gegeven worden wanneer gij deze eenvoudige woorden van wijsheid onderhoudt:

„En alle heiligen die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten, alsook de geboden gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hunnen navel, en merg in hunne beenderen;

„En zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja, ook verborgene schatten;

„En zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden;

„En Ik, de Heere, geef hun eene belofte, dat de Engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan. Amen.”

Laat mij het laatste vers nog eens weer lezen:

„En Ik, de Heere, geef hun eene belofte, dat de Engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan.”

't Voordeel van gehoorzaamheid.

In ditzelfde boek vindt u opgeschreven, dat er eene wet, onherroepelijk vóór de grondlegging der wereld in den hemel besloten is, waarop alle zegeningen bevestigd zijn; en wanneer wij eene zegening ontvangen, is het door de vervulling der wet, waarop die zegening bevestigd is. Ik wensch hier mijn getuigenis te geven, dat ik met hart en ziel geloof, zoo ik het Woord van Wijsheid niet gehoorzaamd en deze geboden niet had onderhouden, zou ik hier heden niet als President der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor u staan. Ik ge-

loof, dat ik niet in het leven zou zijn, had ik dit gebod niet gehoorzaamd, maar de wet die onherroepelijk voor de grondlegging der wereld besloten was, vervuld hebbende, gaf mij een recht op het leven.

Wij hebben het Evangelie van den Heere Jezus Christus. Wij hebben het plan van leven en zaligheid ons geopenbaard — tijdelijke zaligheid, geestelijke zaligheid. Wij hebben het Evangelie, dat ons het Eeuwige leven brengen zal in de tegenwoordigheid van God, onzen Vader, Jezus Christus, onzen Verlosser, en onze geliefden, die ons voorgegaan en getrouw geweest zijn.

Verheuging in de getuigenissen

Ik dank den Almachtigen Heere God voor het geloof, voor de rechtschapenheid, voor de toewijding tot Hem en het Evangelie Zijns Zoons Jezus Christus, dat uit den levenswandel van Joseph en Hyrum Smith is geopenbaard. Ik dank den Heere, dat zij zelfs tot den dag hunner martelaarschap getrouw zijn gebleven. Ik verheug mij in de getuigenissen aan den Heuvel Cumorah, op de Joseph Smith's boerderij, en in het Gewijde Bosch, die betreffende deze mannen gegeven zijn. Ik verheug mij in de wonderbare rechtschapenheid en de toewijding tot God van Brigham Young, in de dagen van afval, in de dagen toen er moordlust in de harten was van velen, die eens Heiligen der Laatste Dagen waren geweest. Ik verheug mij, dat toen men beweerde dat Joseph Smith een gevallen profeet was, Brigham Young zich zoo trouw als staal toonde, en zijn leven elk oogenblik voor den profeet Joseph Smith zou hebben gegeven. Ik verheug mij in de wondervolle uitvoeringen van Brigham Young. Ik verheug mij in de rechtschapenheid en de toewijding van John Taylor, van Wilford Woodruff, van Lorenzo Snow en van Joseph F. Smith, met wien ik deze maand 41 jaren intiemen omgang zou hebben gehad. Ik ken de harten dezer mannen. Ik ken de innerlijkste gevoelens hunner levens, hetgeen zij tot stand wenschten te brengen, en weet dat allen God met geheel hun hart liefhadden, dat zij allen het volk van God liefhadden, en dat het eenigste, dat in hunne harten het meest in de wereld verlangd werd, was, de vooruitgang van het Evangelie van Jezus Christus, de uitbreiding daarvan, zoodat zij, die de waarheid nog niet kenden, die mochten te weten komen en het plan van leven en zaligheid aannemen.

Trouw aan het land.

Ik weet dat hunne gedachten, gebeden en streven allen voor het welzijn dezes volks en hun geestelijke en moreele, intellectueele en vaderlandslievende ontwikkeling waren. Ik weet, zoo waar als ik leef, dat er nooit iemand was die Gods voetbank eerde, die

trouwer aan zijn land was, die sterker geloofde dat de Heere God Almachtige de menschen inspireerde die vrijheid aan dit land brachten onder George Washington en de mannen inspireerde, die de grondwet van ons geliefd vaderland ontwierpen. Ik dank God voor deze mannen, en met al de kracht die in mij is, bid ik God dat ik, in vergelijking met hen in mijne zwakheid en afwezigheid van kracht geëerd zijnde, dit volk moge leiden als zij deden, in dat rechte en smalle pad, dat tot het eeuwige leven leidt. Ik wensch u slechts twee paragrafen van het Alberta Tempelgebed voor te lezen:

„Wij danken u, o Vader, voor onze kennis van Uw bestaan, en dat Uw Zoon Jezus Christus onze Verlosser en Zaligmaker is, en dat Uw dienstknecht Joseph Smith Jr. een Profeet was en is van den waren en levenden God. En, o Vader, mogen wij altijd een standvastig geloof hebben in het Evangelie van Uwen Zoon Jezus Christus, ons door Uw dienstknecht Joseph Smith geopenbaard.

„Wij bidden U in het bijzonder, o Vader in den hemel, de jeugd van Uw volk in Zion en de geheele wereld te zegenen. Bescherm hen tegen den duivel en booze, arglistige menschen. Houdt de kinderen Uws volks, o Vader, op het rechte en smalle pad, dat tot U leidt; bewaar hen voor de strikken en lagen die in hunne wegen gelegd worden. O, Vader, mogen onze kinderen in den gunst en de vermaningen des Heeren Jezus Christus opgroeien. Geef hun eene getuigenis der heiligheid van dit werk, zooals Gij het ons gegeven hebt, en bewaar hen in reinheid en in de waarheid.”

En ik zeg U, o vaders in Israëls, indien u een voorbeeld wilt zijn en eerlijk voor God te zijn in de betaling uwer tienden, in de onderhouding van het Woord van Wijsheid en uwe familie- en stille gebeden, God u kracht zal schenken om de jeugd van Zion te bewaren, zooals in deze bede is vermeld.

Moge de Heere ons zegenen en Zijnen Heiligen Geest gedurende deze Conferentie rijkelijk op ons uitstorten, is mijn bede, en ik vraag het in den naam des Heeren Jezus Christus. Amen.

(Overgenomen uit „*De Utah-Nederlander*“.)

DE HERSTELLING VAN HET EVANGELIE.

I

Een Godsdienstige Opwekkingsbijeenkomst.

De Smiths dachten niet toen zij in 1818 naar het stadsgebied van Manchester verhuisden, dat hun naam spoedig voor goed en kwaad over de geheele wereld bekend zoude worden. De jaren voor dezen tijd, waren jaren van eer en aanzien geweest in de gemeenschap

waar zij gewoond hadden. Robert Smith — de eerste van de familie in Amerika — was in het jaar 1638 van Engeland vertrokken; en voor vier geslachten hadden zijn nakomelingen in het kleine stadje (Topsfield *), Massachusetts gewoond. Zij hadden met volharding het land bebouwd en voorspoed genoten en werden door hun burens geacht. Allen waren zij patriotten, toegewijd aan het ideaal van de Amerikaansche vrijheid; sommigen van hen dienden met moed en onderscheiding in den grooten Oorlog voor Onafhankelijkheid. Maar toen de oorlog ten einde was, keerden zij weder naar hun landerijen — naar hun dagelijkschen, eerlijken arbeid. Het hoofd van de Smith familie in 1818 was alzoo in Topsfield geboren in het jaar 1771. Als een jonge man verhuisde hij echter met zijn vader naar Turnbridge, Vermont. Daar verkreeg hij een boerderij voor zichzelf en huwde. Door de valscheit van zijn deelgenooten in een commercieele onderneming, faalde hij, maar betaalde eerlijk alle schulden. Hij verkocht zijn boerderij, zijn paarden en vee; hij verkocht alles wat hij bezat en ging op reis, met ledige handen, naar Palmyra, New-York, om opnieuw een begin te maken. Tweehonderd „acres” **) boschland ontgon hij en maakte het productief. Dan, in gemeen met vele anderen die aan het pionieren waren in New-York, verloor Smith de nieuw ontgonnen landerijen, omdat hij de laatste betaling niet kon voldoen. Niet af te schrikken, vertrok mr. Smith met zijn familie naar het Manchester stadsgebied. Daar verkreeg hij een geriefelijke boerderij van zestien „acres” en bereidde zich om het leven van eerlijken arbeid en voorspoed, dat zijn familie altoos, sinds Robert Smith den eersten voet op Amerikaanschen bodem gezet had, had gekenmerkt, voort te zetten. Er was niets met betrekking tot de Smiths in 1818, dat aan kon wijzen dat hun naam ooit bekend zoude worden buiten hun naaste omgeving.

In de lente van 1820 echter kwam Manchester, met andere gedeelten van westelijk New-York, onder den vloed van godsdienstige opwekkingen. Godsdienstige opwekkingen waren niets ongewoons in de eeuw voor deze. De menschen van de Christelijke wereld waren toen meer vatbaar voor godsdienstige aandoeningen dan zij vandaag zijn. Die van het Amerikaansche frontier waren bijzonder algemeen verknocht aan godsdienst. Zij lazen met een biddend hart den Bijbel en zij woonden de godsdienstoefeningen op den Sabbatdag bij. Maar zij verstonden natuurlijk het Évangelie van Jezus, den Heere, niet ten volle. Twisten ontstonden meermalen onder hen — twisten over leerpunten tusschen de volgelingen van de verschillende godsdienstige sekten. Want toen, zooals nu, bestond

*) Robert Smith kocht twee honderd en acht „acres” land, gedeeltelijk in Boxford stadsgebied, en gedeeltelijk in Topsfield gelegen. Voor deze reden werd hij Robert Smith van Boxford genoemd.

**) Een „acre” is 4840 vierkante „yards”. Een „yard” is 0.914 M. (Vert.)

er een ongeautoriseerd aantal van onderscheidene richtingen. En deze twisten leidden meermalen naar jammerlijken afval. Waarlijk, het huis van God zoude geen huis van chaos zijn; en toen tweedracht en verwarring ontstond, is het geen wonder dat velen, die naar vrede en orde uitzagen, onverschillig voor kerkzaken werden. Toen er maar één aangenomen Christelijke kerk bestond en die ééne kerk algemeen was in hare autoriteit, was het nog voldoende moeilijk om trouwe inachtneming van kerkvoorschriften te verkrijgen. Toen de Christelijke wereld gescheiden werd in honderden twistende sekten — bijna niet één gelijk in hun autoriteit — werd het veel moeilijker om de belangstelling van het volk in godsdienst gaande te houden. Het was dan, als zulk een afval van geestelijke zaken voorkwam, dat er godsdienstige opwekkingsbijeenvorsten gehouden werden, zooals het geval was in de lente van 1820 te Manchester.

De opwekkingsbeweging van dat jaar schijnt een begin gehad te hebben met de Methodisten in den winter van 1819. Snel echter, spreidde zij van sekten tot sekten en van dorp tot dorp, totdat elk genootschap in westelijk New-York er mede aangedaan was. De godsdienstleeraars — onder wie de eerwaarde mr. Stockton van de Presbyteriaansche kerk en de eerwaarde mr. Lane van de Methodistenkerk de voornaamste plaatsen innamen — vereenigden zich in de poging om een geestelijke ontwaking te voorschijn te roepen. Zij deden wat in hun macht lag om godsdienstige geestdrift te inspireeren. Zij beweerden dat zij er zich niet om bekommerden bij welke sekte men zich later aansloot, als men enkel maar „godsdienstig” en „bekeerd werd”. Aldus, de Methodisten, Presbyterianen, Doopsgezinden en alle andere genootschappen, die daar vertegenwoordigd waren, schenen vereenigd en in liefde samen te werken, om het grootste goed voor het volk teweeg te brengen.

En het volk gaf aanmoedigend gehoor aan de pogingen van de bedienaars van het Woord. Diegenen, die in de steden leefden, woonden de opwekkingsbijeenvorsten in drommen bij, zij, die ver weg woonden, stroomden naar de grootere centruns, om deel te nemen aan de geestelijke ontwaking. De leiders predikten welsprekende, gevoelvolle redevoeringen. Zij ordenden hun argumenten met meesterlijke bekwaamheid. Zij werkten op de vrees van het volk, totdat zij tot in het diepst van hun zielen aangedaan werden. Meermalen waren deze opwekkingsbijeenvorsten productief in het teweegbrengen van wonderbare manifestaties. De groote godsdienstige opwekking van Kentucky in 1800 schijnt in een zekere wijze het begin en de inspiratie geweest te zijn van een lange reeks van geestelijke opwekkingen in de volgende jaren. De vergaderingen daar gehouden, waren typisch wat het karakter aangaat, van de opwekkingsbijeenvorsten in 't algemeen. Wij zullen een

beschrijving van deze bijeenkomsten opslaan en zien hoe zij geleid en waardoor zij gekenmerkt werden. Professor J. B. Turner van Illinois College zegt: „Het volk was gewoon om in een aantal van somtijds tien- of twaalfduizend bijeen te komen, en meermalen verbleven zij tezamen in godsdienstoefeningen voor verscheidene dagen en nachten. Hier werd het volk somtijds bevangen door een algemeene siddering, de pols werd zwakker, het ademen moeilijk, en met lange tusschenpoozen werden hun handen en voeten koud, en ten laatste vielen zij, en beide, pols en adem, en alle teekenen van leven verlieten hen voor bijna een uur, gedurende welken tijd zij geen pijn leden en geheel bewust waren van hun toestand en wisten wat rondom hen gebeurde.

„Eens, gedurende den dienst, werden er verschillende gillen geuit en het volk viel in alle richtingen. Niet minder dan een duizend menschen vielen in één bijeenkomst terneer. Hun uitwendige uitingen van vroomheid bestonden uit afwisselend zingen, schreien, lachen, schreeuwen en in een verscheidenheid van heftige bewegingen. Deze heftige bewegingen waren zij spoedig onmachtig om te weerstaan. Zij werden heftig op den grond gegooid door de toevallen, waar hun bewegingen overeenkwamen met die van een visch op het droge. Deze kwaal duurde in sommige gevallen gedurende verscheidene jaren, en verspreidde zich door sympathetische nabootsing van den één tot den ander*), met verbazende snelheid, in menigten en meermalen in kleine verzamelingen.”**)

Een andere professor, schrijvende over dezelfde opmerkenswaardige verschijnselen, zeide: „Het gebeurde dat in den zomer van 1799, de twee gebroeders McGee, William een Presbyteriaan en John een Methodist, toen zij de dorre vlakten in Ohio overstaken, besloten om een zijweg in te slaan en een sacramenteele plechtigheid te Red River te bezoeken Verschillende predikers spraken. Eerst John McGee, de Methodist, en nimmer, zooals hijzelve zeide, predikte hij met meer licht en vrijheid. Dan spraken zijn Presbyteriaansche broeder en de eerwaarde mr. Hodge met veel opwekking en kracht. Terwijl de laatste aan het spreken was, gaf een vrouw, die zich aan 't oostelijke einde van de zaal bevond, niet in staat om de hevigheid van hare gevoelens te onderdrukken, uiting aan deze door het luid en lang uit te schreeuwen. Aan het einde van de bijeenkomst verlieten de andere predikanten de zaal, maar de twee Mc Gees en het volk schenen afkeerig om te vertrekken.

(Wordt vervolgd.)

*) De gespacieerde zin is van den schrijver.

***) Turner, „Mormonism in All Ages" (1842), p.p. 272, 273.

ZONDAGSSCHOLEN.

Leiding.

Ten einde door de geheele Zending een gelijkvormigheid in het leiden van de Zondagsscholen te vestigen, wordt de volgende omschrijving voor de regeling van verrichtingen gegeven en de presidenten van alle vertakkingen, waar Zondagsscholen zijn georganiseerd, zouden onmiddellijk de nieuwe regeling in hun vertakkingen instellen.

10.10 Ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering.

1. Instructies en opdrachten.
2. Oefening in het reciteeren van het Avondmaalvers en de Gezamenlijke Opzegging.
3. Het voorlezen, verbeteren en het goedkeuren van de notulen.
4. Gebed.

10.25 Muziek. (De deuren zouden niet gesloten zijn.)

10.30 Zondagsschool.

1. Bekendmakingen. (Die bestemd zijn voor den Sabbathdag.)
2. Zingen.
3. Gebed.
4. Zingen. (Een Avondmaallied.)
Gedurende het zingen van het tweede lied, wordt het Avondmaal bereid voor de bediening.
5. Het reciteeren van het Avondmaalvers met orgelbegeleiding. (Zie „De Ster“.)
6. Het bedienen van het Avondmaal.
Gedurende het rondbedienen van het brood en water, zoude passende orgelmuziek gespeeld worden.
7. De Gezamenlijke Opzegging. (Zie „De Ster“.)
8. Zangoefening.

De voorgaande verrichtingen zouden niet meer dan veertig minuten innemen.

11.10 Klaswerk (vijf en veertig minuten).

11.55 Herzameling.

Zingen — Dankgebed.

De presentielijst van ambtenaren en ambtenaressen zoude afgeroepen worden in de gebedsvergadering. Zij, die later inkomen, kunnen als present aangetekend worden door den secretaris na de opening van de Zondagsschool.

Het doel van het instellen van het Avondmaal in de Zondags-

scholen is om een gewijden geest van aanbidding onder de leden van de Zondagsschool te scheppen en de aandacht te vestigen op het offer van den Heiland, zoodat wij door het nemen van de teekenen van Zijn vleesch en bloed op gepaste wijze kunnen te kennen geven, dat wij gewillig zijn Zijn naam op ons te nemen en Zijner altijd indachtig te wezen en Zijne geboden te onderhouden, welke Hij ons gegeven heeft. Natuurlijk is het Avondmaal, gelijk als in onze vergaderingen, alleen voor diegenen, die leden van de Kerk zijn door den doop of door inzegening.

Orde en stilte zijn noodzakelijk voor den goeden geest van het Avondmaal, en alle leeraars en leeraren zouden samenwerken met het presidentschap, om zulk een gesteldheid teweeg te brengen, die de tegenwoordigheid van den Heiligen Geest verzekert.

Lessen.

Nieuwe leergangen zijn voor de verschillende afdeelingen van de school voorgesteld. Het is onze begeerte, dat alle scholen, zonder uitzondering, deze lessen in alle afdeelingen zullen volgen. De lessen voor de Hoogere Theologische en Eerste en Tweede Middellbare Afdeelingen zullen maandelijks in brochure-vormen of door middel van „De Ster” uitgegeven worden, terwijl handboeken voor de andere afdeelingen voorhanden zijn.

Oudersklas. Artikelen des geloofs.

Hoogere theologische afdeeling. Herstelling van het Evangelie.

Lagere theologische afdeeling. Korte Kerkgeschiedenis.

Eerste en tweede middelbare afdeelingen. Wat Jezus leerde.

Kindergarten en lagere afdeeling. Bijbel- en Kerkgeschiedenis-verhalen.

Er is geen reden waarom de Zondagsscholen in deze Zending niet juist zoo goed en ordelijk kunnen geleid worden als eenige school in Zion, en door nauwkeurig de gegeven voorschriften op te volgen, kunnen wij, zonder twijfel, een hoogen staat van volmaaktheid bereiken.

Zusters-hulpvereniging.

Een lessengang voor de Zusters-hulpvereniging werd ons door Zuster Emma R. McKay, presidente van de Zusters-hulpverenigingen in de Europeesche Zending, toegezonden om door deze organisaties gebruikt te worden ten bate en voor de opbouw van de zusters. Deze lessen zijn bestudeerd en passelijk gemaakt door Zuster Hyde, presidente van de Zusters-hulpverenigingen in de Nederlandsche Zending, voor de zusters in deze Zending.

Deze lessen zullen maandelijks in brochure-vormen uitgegeven worden en kunnen van de vertakkings-presidenten verkregen worden. Wij sporen de zusters aan deze lessen grondig te bestudeeren, want zij bevatten inlichtingen, die van blijvend nut zijn en hen meer en beter bereiden zullen voor de belangrijke functie van deze groote organisatie.

CHAS. S. HYDE.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voorspel.

Adagio legato.

Arr. After SCHUMANN
by EDW. P. KIMBALL

Musical score for the prelude 'Voorspel'. It consists of two staves, treble and bass clef, in 3/4 time. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The music is marked 'Adagio legato' and 'pp' (pianissimo). The melody is primarily in the bass clef, with the treble clef providing harmonic accompaniment. The piece concludes with a final cadence.

AVONDMAALVERS VOOR FEBRUARI 1924.

(Heilige Lofzangen: Lied 29 : 1)

Om Jezus' disch zijn wij geschaard,
 Zijn liefd' heeft ons tot nu bewaard;
 't Geloof in Zijn verzoenend bloed,
 Is wat tot God ons nad'ren doet.

Naspel.

Musical score for the postlude 'Naspel'. It consists of two staves, treble and bass clef, in 3/4 time. The key signature has two flats. The music is marked 'ppp' (pianississimo) and 'Rit.' (ritardando). The melody is primarily in the bass clef, with the treble clef providing harmonic accompaniment. The piece concludes with a final cadence.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR FEBRUARI 1924.

(Leer en Verbonden, Afdeeling 89 : 18-19)

„En alle heiligen die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten, alsook de geboden gehoorzamen..... zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja, ook verborgene schatten.”

DE MORMONEN. *)

Het verging ons wel eenigszins als den bekenden prof. dr. H. N. Meyboom, die bezig was over de Ophieten te schrijven. Toen iemand, die in de theologie gestudeerd had, op de schrijftafel van den hoogleraar een boekje over die ketters zag liggen, luchtte hij de schampere opmerking: „Dat is, dunkt mij, ook een soort menschen, waar men nooit te veel van weten kan.” Een ander was van oordeel, „dat die menschen minstens duizend jaren geleden geleefd moesten hebben, daar zij anders zooveel belangstelling niet zouden worden waardig gekeurd”. Beide sprekers, zoo zuchtte de professor, dreven met het onderwerp droevig den spot, en vermoedelijk konden zij als zoodanig gemakkelijk door anderen worden vervangen. Tot zoover dr. Meyboom (Theol. Tijdschr. 1904, blz. 136).

Ik mag niet beweren, dat de Mormonen zoo onbekend zijn als de Ophieten: nog minder, dat ze „minstens duizend jaren geleden” al hebben geleefd; en toch heb ook ik bij de bekentenis, dat de Mormonen het onderwerp mijner studie waren, meer dan eens een ongeloovig vragend, een hoogst verwonderd en ietwat spottend gelaat moeten aanschouwen. Gelukkig kwam die spotlust niet uit vakkennis, maar veeleer uit onwetendheid voort. Want werkelijk kan men, in onzen tijd van mormoonsche propaganda, niet licht te veel van die menschen weten, vooral omdat zij in onze moderne tijden opgang maken met leeringen en gebruiken, die ons herinneren aan geslachten, levend lang voor de Ophieten.

„Het Mormonisme, aldus Max in „De Maasbode”, 24 Sept. 1921, is ongetwijfeld een opmerkelijk verschijnsel. In onderscheiding van vele andere sekten maakt het opgang onder schier alle beschaafde volken en wist het zich nu al sinds bijna een eeuw staande te houden. En het heeft in die jaren een belangrijke rol gespeeld, terwijl het nog steeds voortgaat invloed te oefenen op de politiek der Vereenigde Staten. Om deze reden alleen is het reeds de moeite waard er studie van te maken.” Daar komt nog bij, dat de Mormonen, niet tevreden met de propaganda in de Vereenigde Staten, ook naar Europa overstaken. In 't begin van dit jaar kon men in de kranten lezen, dat er Mormonen-zendingen in aantocht waren. De missie bestond uit 15 personen: 7 voor Engeland, 6 anderen gingen naar Duitschland, één naar Nederland en één naar Zuid-Afrika („N. C. Ct.”, 12 Jan. '22, Avondbl.). Toch is dit niet geheel juist. Naar Nederland kwamen er meer, zooals we later zullen zien. Eerst echter moet gezegd, wat het Mormonisme is, wie de stichter was, welke leer hij verkondigde en hoe de sekte zich vermenigvuldigde.

*) Overnomen uit „Studiën” (Katholiek) tijdschrift voor godsdienst, wetenschap en letteren, Februari 1923.

De stichter is J o s e p h S m i t h, geboren 23 December 1805, te Sharon Vermont, Windsor County in Noord-Amerika. Zijn ouders stonden in geen goeden roep en, zonder vasten werkkring, trokken zij met koopwaar over het land, hielden zich bezig met waarzeggen langs de deuren, hechtten een vast geloof aan zöogenaamde visioenen, verschijningen, droomen enz. Als landloopers groeiden hun jongens op, en Joseph, de toekomstige stichter en eerste president der Mormonen, was niets beter dan zijn broeders. Zijn kennis was, zooals men lichtelijk begrijpt, zeer gering en slechts met moeite vermocht hij te lezen.

Niet zonder verbazing vraagt men zich af, hoe zoo iemand tot de stichting van het Mormonisme kwam. Het antwoord vindt men in zijn gemoedsgesteltenis, in hoedanigheden, welke hij van ouders en voorouders had geërfd, in de opvoeding zijner jeugd en in de omgeving, waarin hij opgroeide. I. W o o d b r i d g e R i l e y („The Founder of Mormonism”. A Psychological Study of Joseph Smith Jr., New-York 1902, London 1903) verhaalt, dat Joseph Smith zijn droomen verhaalde, verschijningen zag en genezingen bewerkte door zijn geloof, juist zooals zijn ouders en voorouders het hadden gedaan. Reeds op achttienjarigen leeftijd stond hij als waarzegger bekend en gebruikte als medium een wonderbaren steen, peepe stone of gazing crystal. In zijn twintigste jaar vindt men hem te midden van schatgravers in Pennsylvanië. Volgens zijn bewering verscheen hem reeds vroeger, namelijk in den nacht van 21 September 1823, een hemelbode, die zich Moroni noemde, en hem het bestaan openbaarde van een o u d b o e k, dat de volheid van Christus' Evangelie bevatte en door den Zaligmaker zelf, na de verrijzenis, geschonken was aan de Nephieten, een gedeelte van het Israëlietische volk, dat vóór de ontdekking reeds Amerika bewoonde. Tijdens zijn leven op aarde was Moroni een Nephietisch profeet geweest, zoon van een ander profeet, M o r m o n genaamd.

Den naam M o r m o n verklaarde Smith aldus: Volgens het Saksisch zeggen wij in 't Engelsch g o o d; de Deenen zeggen g o d; de Gothen g o d a; de Duitschers g u t; de Hollanders g o e d; de Latijnen b o n u s; de Grieken K a l o s; de Hebreën t o b; de Egyptenaren m o n. Wij voegen daarbij m o r e (meer) of afgekort m o r. Het woord Mormon beteekent dus woordelijk m e e r g o e d.

Wat hiervan moge zijn, Smith gaf dezen raadselachtigen M o r m o n op als schrijver van bovengenoemd o u d b o e k. Het lag volgens hem verborgen in een heuvel oudtijds Cumorah genaamd, niet ver van het nieuwe dorp Manchester. Dit oud boek nu mocht Smith, na vier jaar wachten, van den hemelbode Moroni ontvangen in de maand September van het jaar 1827. Doch thans was het, zoo verhaalt Smith, „of de hel tegen hem was losgebroken. Aan

het woeden der vijanden kwam geen einde en allerlei list werd uitgedacht, om hem zijn schat te ontrooven." Aldus gelooven de Mormonen.

Andere getuigenissen spreken anders. P e t e r I n g e r s o l l, die van zeer nabij met Smith bekend was, verhaalt als volgt: „Jozef (Smith) liep eens in het bosch en vond daar in een holte prachtig wit zand. Hij nam in zijn jas een hoeveelheid hiervan mee naar huis en, toen hij de woning binnentrad, wilde de familie Smith, die juist het middagmaal gebruikte, weten, wat hij toch wel in zijn jas droeg. Jozef nam een loopje met hen en vertelde in vollen ernst, dat het de g o u d e n b i j b e l was, een boek, dat, naar toen verhaald werd, in Canada was gevonden. Tot zijn verbazing vond hij geloof en dit prikkelde hem, om zijn verhaal wat op te kleuren. Hij beweerde, dat niemand het boek met het natuurlijk oog kon zien en blijven leven. Wilden zij er echter een blik in werpen, dan was hij bereid het hun te toonen. De huisgenooten werden toen bevreesd en verlieten vol bijgeloovigen angst het vertrek.

Dit amuseerde Jozef. Natuurlijk wilde hij er nu nog meer plezier van hebben, en verzocht een buurman Willard Chase, een kistje voor den gouden bijbel te maken. Toen deze dat weigerde, sloeg hij zelf wat plankjes in mekaar en deed zijn kistje in een kussensloop.

Ieder mocht nu het kistje (gevuld met zand) optillen en door de sloop betasten, maar de inhoud bleef voor de bezoekers verborgen."

In hoofdzaak stemt het relaas van bovengenoemden W i l l a r d C h a s e met dat van I n g e r s o l l overeen. Niet altijd sprak Jozef echter van een gouden bijbel. Volgens een ander getuige, D a n i e l H e n d r i x, zou hij platen gevonden hebben „met de geschiedenis van een oud volk". Dit wordt bevestigd door R e v. C l a r k, die getuigt, dat Smith eerst aankondigde, een boek met ongewijde geschiedenis te hebben gevonden, en een tijd daarna, „dat het een gouden bijbel was, gegraveerd op gouden platen, en nog later, dat het gewijde schrift bestond uit metalen platen met gouden letters." Nog in vele andere verhalen, vooral in bijzonderheden, is Smith met zichzelf in strijd. In den beginne was de hemelbode Moroni slechts een gewonde Spanjaard enz. De Mormonen echter houden vol, dat de getuigen liegen, en Smith alleen de waarheid zegt („De Maasbode", t.a.p.).

Smith hield derhalve vol, dat de zoogenaamde gouden bijbel geschreven stond op gouden platen in nieuw gevormd Egyptisch. Met het boek ontving hij, naar zijn beweren, gelukkig twee kristallen in zilveren ringen gevat, het Urim en Thummim der oudtestamentische hoogepriesters; en dit vormde een soort geheimzinnigen bril, zonder welken het schrift niet kon vertaald worden.

Smith zette zich aan het werk en de vrucht zijner vertaling was het beroemde *Boek van Mormon*, dat door de bemoeiingen en den steun van Harris in Maart van het jaar 1830 te Palmyra in den staat New-York in druk verscheen. Zoo groot was toen reeds de invloed van Jozef Smith, dat bij het Boek gevoegd zou worden een getuigenis, waarin Harris, Cowdery en Whitmer onder eede verklaarden, dat ze de tafels gezien hadden. Hierbij kwamen nog acht getuigen, dat ze deze zelfs hadden aangeraakt. Echter, op de vraag van een eerbiedwaardig geestelijke, of Harris de tafels met zijn natuurlijke oogen had gezien, antwoordde deze: „Ik zag ze met de oogen des geloofs, maar ik zag ze zóó duidelijk als ik iets rondom mij aanschouw, hoewel ze met een doek bedekt waren.” Later vielen de drie eerste getuigen van het Mormonisme af en herriepen hun vroeger gegeven verklaring.

Het *Boek van Mormon* dient zich aan als een kort begrip van Gods omgang met de twee groote Amerikaansche rassen: de *Jaredieten*, die naar Amerika geleid werden tijdens de taalverwarring bij den toren van Babel, en de *Nephieten*, die uit Jeruzalem kwamen juist vóór de Babylonische gevangenschap (600 v. Chr.). Amerika is het land van Sion, waar het nieuwe Jeruzalem zal gebouwd worden voor de tweede komst van den Messias. Het werk en het lijden van Columbus en anderen, zooals de patriotten der revolutie, was een voorbereiding voor de volmaking. Het werk van Joseph Smith is profetisch aangekondigd; en hij zelf is een afstammeling in rechte lijn van Joseph van Egypte en gezonden om de verzameling van Israël te beginnen, die voorspeld is door Isaías en andere profeten.

Tevens beweert Joseph Smith, dat tijdens de vertaling van het boek Mormon, hij zelf en zijn secretaris Olivier Cowdery werden bezocht door een engel, die verklaarde Joannes Baptist te zijn en hen daarop wijdde tot priesters van Aäron; en verder, dat zij beiden later door de Apostelen Petrus, Jacobus en Joannes tot priesters van Melchizedech gezalfd werden. Het priesterschap van Aäron gaf hun volmacht om geloof en boete te prediken, te doopen door indompeling tot vergiffenis der zonden en ook het sacrament van het Avondmaal te bedienen. Het priesterschap van Melchizedech verleende hun de macht om ook anderen de handen op te leggen en hun den H. Geest te schenken.

Niet lang na het verschijnen van het boek van Mormon predikte Smith, als eerste ouderling, profeet en ziener zijn leer in de staten New-York en Pennsylvanië. Officiëel noemden de Mormonen zich de *Heiligen der laatste dagen*. Den 6 April 1830 organiseerden zij te Fayette in den staat New-York hun *Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen*.

Met het *Boek van Mormon*, dat in alle beschaafde talen

bestaat, zijn het *Book of Doctrine and Covenants* (Kirtland 1835 en elders) en *The Pearl of great Price* (Liverpool 1851 enz.) de Heilige boeken der Mormonen. Daarnaast bestaan een menigte officiële Mormoonsche werken. De literatuur is in een kleine eeuw tijds schier in het oneindige aangegroeid. De afwijking van- en de tegenspraak met onze H. Schriften, zoowel van het Oude als van het Nieuwe Testament, is zoo klaar als de dag. Men zou echter tevergeefs zoeken, indien men de punten van hun geloof trachtte te achterhalen, omdat zij steunen op de willekeurige openbaringen, aan Joseph Smith en zijn opvolgers geschonken. Wij geven daarom de geloofsbelijdenis uit het werk *The Pearl of great Price*, niet alsof ze hun onveranderlijk geloof behelst, maar veeleer omdat ze de mysteriën der meer ingewijden verbergt.

Deze geloofsbelijdenis luidt aldus:

1. Wij gelooven in God, den eeuwigen Vader, en in zijnen zoon Jezus Christus en in den H. Geest.

2. Wij gelooven, dat de mensch zal gestraft worden voor zijn eigene zonden, en niet voor de overtreding van Adam.

3. Wij gelooven, dat alle menschen door de voldoening van Christus zalig worden, wanneer ze gehoorzamen aan de wetten en voorschriften des Evangelies.

4. Wij gelooven, dat deze voorschriften zijn: Ten eerste het geloof in onzen Heer Jezus Christus; ten tweede berouw; ten derde het doopsel der indompeling tot vergiffenis der zonden; ten vierde de handoplegging tot het ontvangen van den H. Geest.

5. Wij gelooven, dat de mensch door God moet geroepen worden door openbaring, en de handoplegging van hen, die volmacht hebben het Evangelie te prediken en de voorschriften er van in te voeren.

6. Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke bestond in het begin der Kerk; namelijk de apostelen, profeten, herders, leeraars, evangelisten enz.

7. Wij gelooven in de gave der talen, der profetie, der revelatie, gezichten, genezingen, verklaring der talen enz.

(Wordt vervolgd.)

INHOUD.

Openingsrede van			Zondagsscholen	blz. 25
President Heber J. Grant . . .	blz. 17		Zondagsschoolwerk	„ 27
De Herstelling van het Evangelie	„ 21		De Mormonen	„ 28

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.